

Bai Ma Si – Świątynia Białego Konia

Sławomir Pawłowski

Przebywając w 1998 roku na seminarium treningowym kung-fu w klasztorze Shaolin, odwiedziliśmy wiele położonych w okolicy sakralnych miejsc. Jednym z nich była słynna Świątynia Białego Konia.

Fot. 1. Główna brama Świątyni Białego Konia

Świątynia Białego Konia została wybudowana w 68 roku n.e., z rozkazu cesarza Ming Di (panowanie 58–76 r. n.e.), na zewnątrz zachodniej bramy miasta Luoyang. Kompleks klasztorny został powiększony za czasów dynastii Ming i odrestaurowany w 1957 roku. U wejścia do świątyni stoją dwa kamienne konie nawiązujące w swej symbolice do legendy o dwóch hinduskich mnichach, którzy na białym koniu przywieźli do Chin buddyjskie sutry. Właśnie dla nich została wybudowana Świątynia Białego Konia.

„Zgodnie z tradycyjnymi przekazami, chiński cesarz Ming Di ze Wschodniej dynastii Han (25–220 r. n.e.), wysłał „w gości” Cai Yina wraz z siedemnastoma urzędnikami do wschodnich sąsiadów Chin, w celu ich „duchowego nauczania”. Spotkali tam oni wielkich mistrzów buddyzmu z Indii, tj. Kaśjapę Matangę oraz Dharmaranję, których sprowadzili do Luoyang. Ci dwaj mistrzowie przybyli do Chin, przywożąc na grzbiecie białego konia wizerunki Buddy oraz buddyjskie sutry. Cesarz Ming Di wydał rozkaz wybudowania dla nich rezydencji w Luoyang. Zgodnie z cesarskim rozkazem wybudowano pierwszą buddyjską świątynię w Chinach i nazwano ją „Bai Ma Si”, tj. Świątynią Białego Konia.

Tłumaczenie „Sutry w czterdziestu dwóch częściach” dokonane przez tych dwóch mistrzów, jest jednym z najwcześniejszych tłumaczeń tekstów buddyjskich w Chinach.”

Jako pierwsza buddyjska świątynia w Chinach, zwana jest ona również „kolebką chińskiego buddyzmu” lub „siedzibą założycieli buddyzmu w Chinach”. Jest ona położona w odległości 12 km od miejscowości Luoyang (stolicy okręgu), na północ od gór Mangshan i od rzeki Luo.

Fot. 2.

Fot. 2. Jedna ze starożytnych figurek przedstawiających Buddę, przywieziona do Chin „na grzbiecie białego konia” przez hinduskich mistrzów, dla których z cesarskiego rozkazu wybudowano Bai Ma Si

Fot. 3.

Fot. 3. Figura Buddy Maitrei w Pawilonie Strażników Niebios

Świątynię Białego Konia określa się również zaszczytnym mianem „Ziemskiego Sukhawati” (Sukhawati to tzw. Czysta Kraina Buddy Amitabhy). Na jej terenie znajduje się siedem wielkich sal modlitewnych, poświęconych różnym buddyjskim bóstwom, m. in. Strażnikom Niebios (Tian Wang Dian). Ozdobą świątyni jest wielka trzynastopiętrowa ceglana pagoda. Na okolicznych polach wznoszą się pozostałości ceglanych murów otaczających niegdyś miasto Luoyang, wybudowanych w okresie dynastii Han.

Fot. 4. Wejście do Sali Tajemnych Broni w Świątyni Białego Konia

Fot. 5.

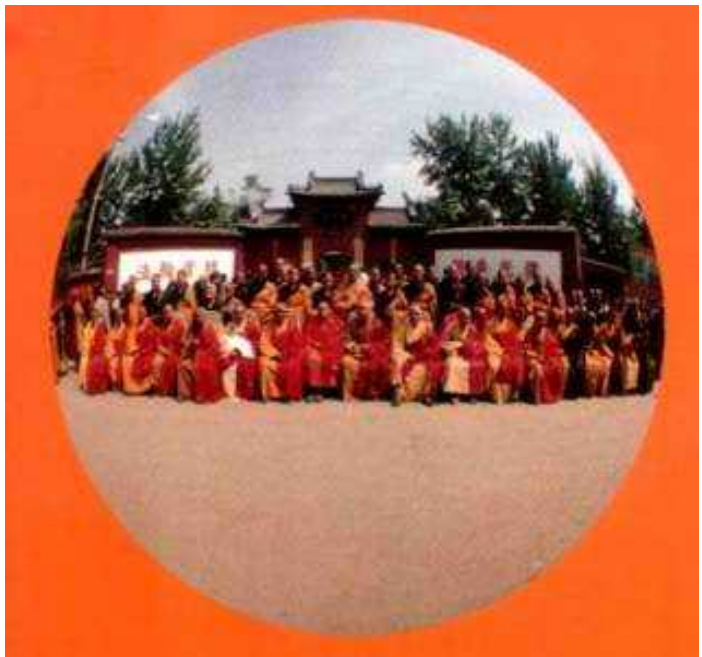

Fot. 6.

Fot. 5. Przeor klasztoru przed dzwonnica
Fot. 6. Bai Ma Si – fragment świątyni

Fot. 7.

Fot. 8.

Fot. 7. Mistrz Hai Fa – przeor Świątyni Białego Konia oraz...
Fot. 8. ... mnisi tej świątyni

Fot. 9. Fragment świątyni z ceglana trzynastopiętrową pagodą

Świątynny ogród porastają wyniosłe wiekowe drzewa, dźwięki wielkich dzwonów rozbrzmiewają tu codziennie przez okrągły rok, a zapach tłących się powoli aromatycznych kadzideł wnosi nastrój naturalnego spokoju i ukojenia.

Fot. 10. Fragment ogrodu przed Pawilonem Buddy

Fot. 11.

Fot. 11. Posąg siedzącego Buddy

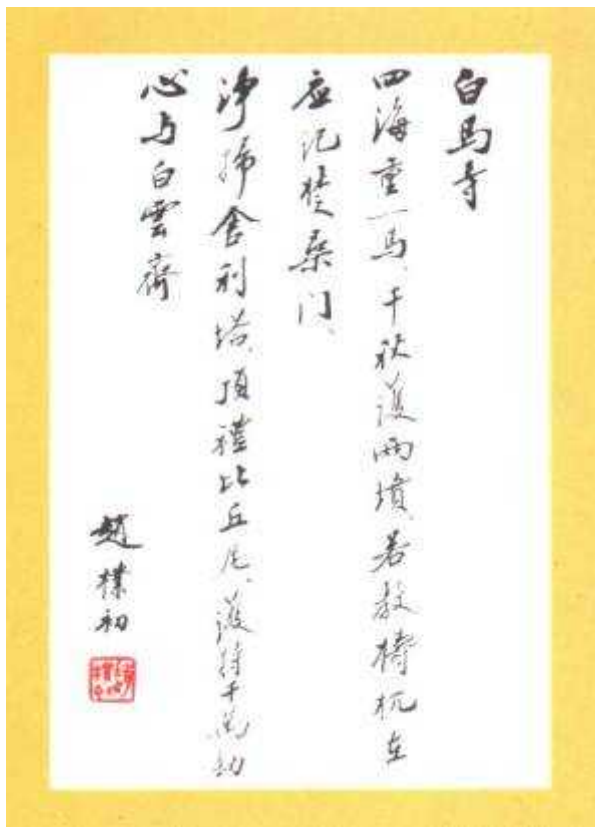

Fot. 12.

Fot. 12. Figura leżącego Buddy wykonana z jadeitu

Fot. 13. Na terenie świątyni znajdują się wspaniałe posągi osiemnastu luohanów

Fot. 14.

Fot. 15.

Fot. 14. Ozdobna inskrypcja

Fot. 15. Przepiękny drzeworyt pt. „Bambusy po deszczu”

Gdynia, 07.04.2001

Artykuł opublikowany w 2001 r. na stronie internetowej Gdyńskiej Szkoły Shaolin Kung Fu (obecnie nieistniejącej).

Artykuł zamieszczono na stronie internetowej <http://kungfu.gdyniapozarzadowa.pl/swiatynia-bialego-konia/> dnia 23 kwietnia 2021 roku.